

SENTÈNCIA de 13 de novembre de 2003

Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En els autes de núm. B-1509-5/01, tramitats pel procediment abreuhat, en reclamació de quantitat i amb reconvenció, seguit per la mercantil "PAVIDIST S.A." contra el Sr. Jordi S.P., en data 24 d'abril darrer l'Hble. Batlle, actuant en Tribunal Unipersonal, va dictar una Sentència en la qual va estimar parcialment tant la demanda com la reconvenció i va condemnar el Sr. Jordi S.P. a abonar a "PAVIDIST S.A." la quantitat de 5.340,91 € amb els interessos legals d'aquesta suma des del 2 de març de 2001, i a "PAVIDIST S.A." a pagar al Sr. Jordi S.P. la suma de 4.954,95 € amb els interessos legals des del 8 de febrer de 2002 havent d'efectuar-se l'operació de compensació en període d'execució de Sentència.

II.- Disconforme la societat "PAVIDIST S.A." amb l'anterior resolució va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat en aquesta Sala segons les normes legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els esforços de la recurrent de voler convèncer aquest Tribunal que el milió de pessetes que el Sr. Jordi S.P. va pagar-li l'11 d'abril de 2001 (foli 50) no eren a compte del pagaré de 1.886.518 Ptes vençut el 5 de març anterior (foli 4), no poden reeixir, perquè aquesta Sala constata clarament (com ja ho va fer l'Hble. Batlle tot desmentint la versió de PAVIDIST S.A.) que aquell milió de pessetes (1.000.000 Ptes) era una pagament a compte de

l'esmentat pagaré, contràriament al que continua sostenint davant d'aquesta Sala la representació processal de PAVIDIST S.A.. Les factures que aquesta Societat va presentar com a documents núms. 25 a 35 amb el seu escrit de 27 de març de 2002 (folis 132 al 172 i folis 130 i 131) donen tota l'autenticitat, tota la veracitat i tota l'exactitud al FAX del foli 51 del document núm. 2 de la contesta a la demanda enviat el 28 de maig de 2001 per PAVIDIST S.A. al Sr. Jordi S.P. (TOT PARQUET); i a aquest FAX ens hem d'atendre per confirmar la fonamentació del Batlle i rebutjar l'agosarada apel·lació de PAVIDIST S.A. en aquest punt.

La menció "FACTURES PENDENTS PAGARÉ" que conté el FAX, no pot més que interpretar-se (desautoritzant novament les explicacions de la recurrent) com una relació-recordatori de **les factures pendents del pagaré**, es a dir, de les factures que el Sr. Jordi S.P. (TOT PARQUET) encara tenia pendents d'abonar a PAVIDIST per cancel·lar el pagaré, com també es desprèn de la suma dels imports de les factures que relaciona el FAX (857.459 Ptes) que és pràcticament coincident amb el ròssec de 886.518 Ptes del pagaré un cop pagat l'acompte del milió de pessetes i descomptat un abonament de 29.059 Ptes.

Caldrà per tant rebutjar l'apel·lació en el punt examinat en el qual la recurrent pretenia fer creure al Tribunal que el milió de pessetes que el Sr. Jordi S.P. havia pagat l'11 d'abril de 2001 no era un a compte del pagaré de 1.886.518 Ptes vençut el 5 de març anterior.

II.- La manca de veracitat processal que cal atribuir a la recurrent va ser també compartida per l'altra part (pel defenent) en la instància precedent; perquè aquest sostenia allà que havia pagat el ròssec del pagaré (les 886.518 Ptes), cosa tan incerta que el mateix Sr. Jordi S.P. la desmentia personalment davant la Batllia quan se li traslladà la demanda d'embargament-preventiu, moment en què manifestava "*que reconeix deure certa quantitat de diners a l'actora però no la quantitat que se li reclama*" (foli 17); i el lletrat del Sr. Jordi S.P. que defensava a la contesta que el Sr. Jordi S.P. ja havia pagat aquell ròssec, ho desmenteix després quan redacta la posició 10 dirigida al representant de PAVIDIST S.A. on reconeix "*que el ròssec que existeix avui en dia entre PAVIDIST i TOT PARQUET gira al voltant de les 800.000 Ptes a favor de PAVIDIST i que per tant, és totalment impossible que el rebut de 1.000.000 Ptes emès per la seva societat correspongui a aquell ròssec*" (foli 120).

O sigui que el lletrat del Sr. Jordi S.P. defensava a la contesta a la demanda que el seu client havia pagat a PAVIDIST aquell ròssec de 886.518 Ptes del pagaré, però ell mateix ho desmenteix en el judici de

proves on manifesta el contrari. Va ser consegüentment plenament encertada la decisió del Batlle de condemnar-lo a pagar el ròssec esmentat, pronunciant que ha esdevingut ferm en no haver estat apel·lat, les quals coses demostren la manca de seriositat processal també del demandant.

III.- El Sr. Jordi S.P., després de contestar i oposar-se a la demanda de PAVIDIST, va formular una demanda de reconvenció amb la base que durant l'any 2001 PAVIDIST li havia subministrat varies comandes de parquet que havien resultat defectuoses i les havia retornat a PAVIDIST amb el seu consentiment, havent-se generat unes despeses de retorn i els abonaments respectius i que *"el muntant d'aquelles devolucions que és objecte de reconvenció és de la quantitat global de 1.517.596 Ptes"*. I per recolzar aquestes manifestacions acompanyava els **DOCUMENTS núms. 3 al 8**.

Examinats aquests documents veiem que tres d'ells (el 3, el 4 i el 5) no reflecteixen subministraments de l'any 2001, sinó que són de l'any anterior.

El de núm. 3 prova abastament que la factura 948 d'un import de 71.395 Ptes s'ha d'abonar a "TOT PARQUET" perquè ho demostra l'original de la factura de PAVIDIST (foli 52) i també el FAX a què abans ens hem referit (foli 51).

El de núm. 4 ha estat rebutjat pel Batlle i tal rebuig no és objecte d'apel·lació.

El de núm. 5 es compon dels cinc documents units als folis 59 a 63 els quals proven la realitat del retorn del gènere que en ells es diu per l'import de 154.512 Ptes que el Batlle accepta i nosaltres confirmem.

El de núm. 6 es compon dels documents dels folis 64 al 73 dels quals cal descartar els units als folis 69 al 72 que no tenen res a veure amb els restants. Aquests restants proven folgadamment la procedència de la reconvenció per les 528.768 Ptes que el Batlle també accepta augmentades amb els 419,27 € per les despeses del transport (doc. núm. 7 al foli 66). I el doc. núm. 8 no és objecte d'apel·lació.

Escaurà per tant confirmar en tot la Sentència de l'Hble. Batlle de la qual únicament s'haurà d'esmenar l'error material que contenen el IV CONSIDERANT i la seva DECISIÓ pel que fa a la quantitat de 888.158 Ptes que el demandant té dret a rebre del seu pagaré perquè són 886.518 Ptes i no aquella quantitat.

IV.- Les costes de apel·lació s'hauran d'imposar a l'apel·lant.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de
Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar aquesta apel·lació; Confirmar en tot la Sentència apel·lada de la qual s'esmenen el IV CONSIDERANT i la DECISIÓ en els termes que s'han dit en el darrer paràgraf de l'anterior fonament III. S'imposen les costes del recurs a l'apel·lant, incloent-hi honoraris d'advocat i procurador de l'altra part.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-